

három óriás pálmafa látott
kendőmbe burkolózva a szélben
hirtelen a napernyő alól
vissza sem nézve az óceánra
felugrottam
bőrömön fájt a trópusi fény
hullámok zúgtak fülemben

hőségtől fejbekólintva
láttam a pillanatot
a kertben éppen nyíló
frangipanier fehérségét
a banánfa alatt heverésző
macska égbe meredő lábainak
mozdulatlanságát
elájulásomat a repülés félútján
Papa bedagadt szemét ébredéskor
a fülledt melegben

hőségtől fejbekólintva
láttam eltűnni önmagamot
a jelenből